

I nogle situationer har SKAT eller Skatterådet imidlertid fundet behov for at kunne give et bindende svar på et afgiftsspørgsmål om virkningerne af en påtænkt disposition for andre end spørgeren.

Der kan i den forbindelse henvises til afgørelsen i SKM2008.308.SR, hvor Skatterådet afviste at træffe afgørelse om, hvorvidt et infrastrukturselskab skulle medregne tilskud til momsgrundlaget, med den begrundelse, at der på momsområdet ikke kan gives bindende svar på andres vegne. Rådet afgav imidlertid en vejledende udtalelse, hvorefter det pågældende tilskud ikke skulle anses for en del af infrastrukturselskabets momsgrundlag.

Der kan også henvises til Skatterådets svar i SKM2008.353.SR, hvor spørgsmålet var, om et administrationsbidrag var omfattet af momsfratagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra f. Spørgsmålet vedrørte ikke spørgerens egne afgiftsforhold, uanset at spørgsmålet var af økonomisk betydning for spørgeren. Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling om at afvise anmodningen, men at besvare spørgsmålet vejledende.

Endelig kan der henvises til Skatterådets svar i SKM2007.234.SR, hvor Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling om afvisning af sagen, da spørgsmålet vedrørte den afgiftsmæssige virkning af en disposition for andre end spørgeren. Et Offentligt-privat partnerskab havde bl.a. spurgt, om det kunne anses for ejer af bygninger, inventar m.v. i momsmæssig henseende. Rådet afgav imidlertid samtidig en vejledende udtalelse, som bekræftede selskabets spørgsmål, og hvorefter selskabet kunne opnå en frivillig momsregistrering for udlejning af fast ejendom.

Som det fremgår af ovenstående, er anmodningen om bindende svar vedrørende afgifter om påtænkte dispositioner i de enkelte sager alene blevet afvist med den begrundelse, at der ikke kan spørges for andre, selv om sagerne i øvrigt var så klarlagt, at det reelt var muligt at besvare spørgsmålet i anmodningen med fornøden sikkerhed. Som det ses, har SKAT i disse sager indstillet til Skatterådet, at der med afvisningen samtidig blev givet en vejledende udtalelse til spørgeren, og Skatterådet har tiltrådt denne indstilling.

Ofte vil SKAT dog ikke kunne give et bindende svar »for andre« med tilstrækkelig sikkerhed, idet forholdene hos de mulige afgiftspligtige vil være afgørende for, hvorvidt de pågældende faktisk bliver afgiftspligtige. Når spørgsmålet vedrører spørgerens samarbejdspartnere og/ eller kunder eller et selskab, som spørgeren påtænker at oprette, vil det ofte være vanskeligt for spørgeren at give så detaljerede oplysninger om *alle* mulige samarbejdspartnere og/ eller

kunder, at der med tilstrækkelig sikkerhed kan gives et bindende svar, der dækker alle situationer. I sådanne situationer må en anmodning om et bindende svar afvises, da svaret ikke kan ske med fornøden sikkerhed.

3.5.3. Skatteministeriets overvejelser

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at anmodninger om bindende svar om den afgiftsmæssige virkning for andre end spørgeren om påtænkte dispositioner alene afvises med den formelle begrundelse, at der ikke er hjemmel til, at myndighederne behandler sådanne anmodninger. I det omfang myndighederne kan tage stilling til sådanne anmodninger, bør bindende svar også gives.

Det forhold, at der ofte ikke vil kunne gives bindende svar for andre med tilstrækkelig sikkerhed, f.eks. som følge af utilstrækkelige oplysninger om kunder eller samarbejdspartnere, og anmodningen derfor må afvises, ændrer ikke Skatteministeriets opfattelse af, at der bør være adgang til at anmode om bindende svar på dette område.

Det bemærkes, at i de særlige tilfælde, hvor andre hensyn taler afgørende imod en besvarelse af en anmodning om bindende svar, giver skatteforvaltningslovens § 24, stk. 2, allerede en sådan adgang til at afvise. Også ved afvisning med denne begrundelse tilbagebetales gebyret til spørgeren.

3.5.4. Forslagets indhold

Forslaget går ud på at udvide adgangen til at få bindende svar om påtænkte dispositioner for andre end spørgeren, idet det foreslås, at affattelsen af bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 21, stk. 2, ændres således, at bestemmelsen også kommer til at omfatte afgiftsområdet, dvs. moms og afgifter. Ligesom i dag vil der efter forslaget ikke kunne gives bindende svar vedrørende toldlovgivningen og vedrørende bevillinger og dispensationer, jf. henvisningen i bestemmelsen til § 21, stk. 3.

Forslaget udvider området for, hvad der kan gives bindende svar om, og styrker dermed spørgernes retsstilling.

3.6. Øvrige elementer

3.6.1. Frist for gennemførelse af ekstraordinære skatte- og afgiftsansættelser

Efter gældende regler skal en skatteansættelse, en ansættelse af afgiftstilsvaret eller en meddelelse om godtgørelse af afgift varsles inden en nærmere angiven frist, og varslingen skal følges op af en afgørelse senest tre måneder efter varslingen. F.eks. skal en skatteansættelse som hovedregel være varslet senest